

Voe outo!

Otsikon olen lainannut äitini Elvi-siskon miesvainaalta, Sampo Lampénilta. Niitä Vuonisjärven mustakulmaisia Lampujen vehnasia, elämäntyönsä Strömbergillä Pitäjänmäellä tehnyt tehtaalainen. Hän sanoi aina noinkään, kun näki jotain mikä kummututti häntä, sensijaan että olisi päiviteltyt meidän maalaisten tavoin jotta 'voi huluvatun nahka' tai 'voi kiusun kantapää.'

Sanoisi se Sami sen nytkin jos olisi sanomassa: vuonisjärveläisten penseydestä huolimatta valmistunut Hupelin taiteilijaresidenssi Rekinielessä on saanut ensimmäiset varsinaiset asukkaansa. Nimitään Tampereella asuvan joensuulaissyntyisen Hanneriina Moisseisen ja Oslossa vaikuttavan ruotsalaisalkuisen Lina Berglundin. Molemmat kansainvälisesti ansioituneita taiteilijoita – ja kuten kevätkuovot ovat huudelleet Pielisen yli – viehättäviä nuoria naisihmisiä vielä.

Pajatkanamme silti vieraitamme antamalla heille työrauha. Että ei tarvitsisi sanoa, kuten Taivaisen Kuuno tulee möskyämään heinäkuun jälkipuoliskolla Herranniemen rannassa muukalaisen – tosin miespuolisen – tultua maailmalta sotkemaan kyläjäksen asioita: "On tällä kylällä huolet!"

Kyseessä on toinen ihme, toinen suurprojekti, mistä Vuonislahden rakas vihollinen Vuonisjärvi saa syyttää lähinnä Oulun yliopiston filosofian kunnialääkäri Markku Tannerin ja kylätoimija Reino Kuivalaisen parantumatonta kotikylähulluutta ja siitä poikinutta kunniavelkaa legendaariselle taiteilija Eva Rynnäselle sekä surulisenkuuluisalle allekirjoittaneelle.

Tarkoitan luultavasti Suomen komeimmilla luonnonkulisilla, keisäisellä Pielisellä ja Kolilla varustettua kyläteatteria. Jossa rompsakka Lieksan näytelmäkerho, varsinaisen lieksanhurttu – esitettyään taannoin kahtena kesänä suuren suosion saavuttaneen, Karjalan kansallissankari Olli Tiiaisesta kertovan 'Kenraali Tiijan' – tuo nyt kaiken kansan silmien eteen ikioman tulkintansa itsestään *Simpauttajasta*.

Sitä lähtien, kun esikoisromaanini 1973 ilmestyi, siitä tehtyä näytelmää on esitetty kymmenissä kesäteattereissa, myös useissa laitosteattereissa eri puolilla maata, ja esitetään alkaneenakin kesänä muutamilla kylänäyttämöillä. Vuonislahden Simpauttaja voidaan kuitenkin pitää ainoana lajissaan, aivan omana tulkintana 1900-luvun parhaaksi esikoisromaaniksi valitusta klassikkoteoksesta, josta otetaan yhä lisäpainoksia. Onhan se erään vuonislahtelaisen miehenvikkelon kirjoittama ja – se voitaneen tässä tunnustaa – sen monien tapahtumien ja henkilöiden esikuva on Vuonislahdessa.

Uutenaollessa kirjoittamani tarina 60- ja 70-lukujen vaihteessa Pielis-kylään hiippalevasta oudosta kulkurista esitetään siis ensikerran todellisilla tapahtumapaikoilla. Yhtä autenttisilla kuin *Kenraali Tiijana*, jonka päätaistelu käytiin oikeastikin Turusen solaksi sanotussa salmessa kivenheiton päässä Herranniemestä. Paikalla mihin melkein näkyy se talo, jonka portaiden vierestä Simpauttajan erään keskushenkilön, Pirtamon vanhanisännän värikäs esikuva aikoinaan löydettiin niskat nurin – paljastettakoon sekin yksin tein.

Lisäksi romaanin näytelmäversion tekijä ja ohjaaja Petteri Wirkkala – maailmankuulun lasimuotoilijan ja kuvanveistäjän Tapio Wirkkalan veljenpoika muuten – on huomioinut sen käsikirjoitusta tehdessään, käynyt monta kertaa paikan päällä ja viilannut kohtaukset räätälityönä Vuonislahden maisemaan, jopa Herranniemen rannan muotoihin sopiviksi.

Hänen juuri sopivassa suhteessa tiukka ja väljä, vaativa ja sydämellinen, muun muassa vissin improvisaation salliva ohjaustyylinsä kuuluu vielä olevan kovasti Lieksan persoonallisen näyttelijäkaartin mieleen, ja he ovat motivoituneita ja innoissaan. Niinpä, ohjaajan ja esittäjien kemioiden pelatessa, maan lukemattomia kesäteatterin ystäviä ja Simpauttaja-faneja odottanee Vuonislahden rannassa Kolin aavemaisen jättiläishahmon reunustamissa maisemissa unohtumaton elämys – varsinainen iso jytky, tämänhetken kansanomaista muotisanontaa käyttääksemme. Eli näköiskuva Pielisen kansan lähimenneisyydestä, naurun joskohta itkunkin paikka.

Niin jotta ei mitään 'tervettä', ei muuta kun hojohojo!

Voe outo!

HEIKKI TURUNEN

Lieksan teatteri Vuonislahdessa kesällä 2011

"Tämä ei ole mahdollista missään muualla. Näe liveinä Simpauttajan paluu Pielisen rannoille!"

Heikki Turusen
(Suomen Näytelmäkirjailijaliitto)

Simpauttaja

15.-30.7.2011
Ohjaus: Petteri Wirkkala

Esitykset:
Lieksan Teatteriyhdistys ry
(Lieksan harrastajateatteri)
puheenjohtaja Kaija Oystilä
Yhteistyössä Lieksan kansalaisopisto
Tuottaja: Vuonislahden Taiteilijatalo ry
Järjestelyt: Vuonislahden kyläseura ry

Esitysajat 15.7.-30.7.2011

pe 15.7. klo 19	Kenraaliharjoitus	pe 22.7. klo 19	
su 17.7. klo 19	Ensi-ilta	su 24.7. klo 14 ja klo 19	
ma 18.7. klo 19		ti 26.7. klo 19	
ti 19.7. klo 19		ke 27.7. klo 19	
ke 20.7. klo 19		pe 29.7. klo 19	
		la 30.7. *klo 14 ja klo 19	

Tarjolla teatteripaketteja sisältäen valintanne mukaan teatterilipun, väliaikatarjoilun, ruokailun ja majoittumisen. Puh. 0400 170255, taiteilijatalo@vuonis.net

*Lisänäytös

Liput: 18 €/henkilö
Ryhmähinta: 15 €/henkilö
(min. 15 henkilöä)

Ryhmä- ja ennakkomyynti:
Vuonis-kylämatkailu
p. 0400 170 255,
taiteilijatalo@vuonis.net
Karelia Expert
Lieksa ja Joensuu
p. 0400 175 353,
lieksa@visitkarelia.fi

www.vuonislahti.fi

www.simpauttaja.net

Simpauttajan keskeiset miehet: kirjoittaja Heikki Turunen, Simpauttaja Tapio Kärkkäinen ja Imppa Joonas Lehikoinen.

Vuonislahden kesänäyttely

"Keltaista ja pinkkiä"

Kylätoimintakeskus Kukko,
Vuonislahdentie 184, 81590 Vuonislahti
Avoinna: 15.5.-31.7.2011, ti-su klo 9-17
Taidemaalari Tiina Nevalaisen maalauksia

"Teemat käsittelevät pohdintoja elämän ja luonnon kiertokulusta. Tauluissa on kasveja ja kukkia, valoja ja varjoja. Naiset kuvissa ovat tienristeyksissä. On aika katsoa eteenpäin, taiteilija kuvaa näyttelyään.

